

Arrest

nr. 288 525 van 5 mei 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DER HAERT
Louizalaan 54/3e verd.
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 21 juni 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 17 mei 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat E. VAN DER HAERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 8 december 2020, diende op 10 december 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Italië op 4, 7, 12 en 15 mei 2020 (Eurodac). Op 3 mei 2021 werd de beslissing genomen tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat Italië verantwoordelijk werd geacht voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming.

Op 14 januari 2021 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 26,7 jaar oud is met een standaarddeviatie van 2,5 jaar.

1.2. Op 17 mei 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 18 mei 2022 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 10/12/2020

Overdracht CGVS: 13/08/2021

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 21 april 2022, van 13u48 tot 17u26, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Elisabeth VAN DER HAERT, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Ashraf-clan te behoren. U bent geboren op X1995 in X uit het gelijknamige district van de provincie Lower Shabelle, waar u ook opgroeide.

In 2003 of 2004 werd uw vader gedood omwille van een dispuut over het eigendom van een huis, waarna het leven voor uw familie moeilijker werd. Uw familie verhuisde naar een andere wijk in Barawe en vele jaren later – begin 2015 – kwam uw moeder opnieuw in contact met een persoon van de clan die uw vader doodde. De situatie rond uw vader werd terug opgerakeld en toen u op een dag de moskee verliet werd u opgewacht door drie mannen die u vroegen of u van plan was om wraak te nemen voor de moord op uw vader. De mannen sloegen u, maar u kon ontkomen en de volgende dag werd u meegestuurd met uw tante moederszijde die woonde in Diini Gobale uit het district Hargeisa in Somaliland, waar u verbleef tot uw definitief vertrek uit Somalië eind 2017.

In Barawe volgde u tussen 2010 en 2013 koranlessen in de moskee en u leerde er ook een beetje wiskunde en schrijven. Toen Al Shabaab de macht nam in uw stad begonnen zij actief jongeren te rekruteren zodra die 10 à 12 jaar oud waren. Op een avond in de moskee vroegen twee mannen uw naam en adres. Ze kwamen langs bij u thuis en lieten uw moeder weten dat haar zonen zich moesten aansluiten bij Al Shabaab zodra zij de juiste leeftijd hadden. Uw oudere broer werd hierop het land uitgestuurd. Kort nadien kwam Al Shabaab opnieuw langs bij u thuis en lieten ze weten dat u het land zeker niet mocht verlaten – zoals uw broer – en u anders gedood zou worden. Sinds u Barawe verlaten hebt begin 2015 omwille van het hernieuwde contact met de clan die uw vader doodde, hoorde u niets meer van Al Shabaab.

U werd in Somalië ook gediscrimineerd op basis van uw clan. Zo werd u regelmatig beledigd en voelde u de discriminatie toen u met andere jongeren wou spelen.

Na passages in onder andere Tunesië en Libië kwam u op 8 december 2020 België binnen, waar u op 10 december 2020 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

Ter ondersteuning van uw verzoek legt u volgende documenten voor : een originele vluchtelingenkaart en bewijs van registratie bij het UNHCR in Tunesië, een kopie van een medisch attest opgesteld door dokter R. E. te Sint-Truiden, een kopie van een psychologisch attest opgesteld door psychologe M. A. F. op 14.04.2022 te Brussel en een origineel verslag over uw medische klachten opgesteld door pedagoge L. V. d. H. op 21.01.2021 te Sint-Pieters-Woluwe.

Bij terugkeer vreest u de mensen die uw vader doodden en Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een attest voor van dokter R.(...) E.(...) die verklaart dat u klaagt over psychische problemen en slaapstoornissen, en dat u verschillende fysieke letsels hebt opgelopen. Ook legt u een verslag voor van pedagoge L.(...) V.(...) d.(...) H.(...) waarin verklaard wordt dat u klachten heeft die gelinkt kunnen worden

aan posttraumatische stress en gevraagd wordt om rekening te houden met uw psychologische kwetsbaarheid. Bovendien legt u ook een attest voor van psychologe M.(...) A.(...) F.(...) die verklaart dat u last heeft van hoofdpijnen, geheugenproblemen en stress. Er dient echter opgemerkt dat deze attesten opgesteld zijn op basis van de door u zelf verklaarde symptomen. Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (Vragenlijst BPN Dienst Vreemdelingenzaken).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Voorafgaand dient ook nog opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 1 juni 2004 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 10.12.2020 en Verklaring DVZ, d.d. 13.04.2021, punt 4). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 14 januari 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 24 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. U werd geconfronteerd met de bevindingen van de medische test en verklaart er niet tevreden over te zijn (CGVS, p. 7).

U legde daarna trouwens een originele VN-vluchtelingenkaart voor van in Tunesië waar uw geboortedatum staat genoteerd als 1 juni 2002. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 21.04.2022 (verder CGVS), p. 3) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u afkomstig bent uit de stad Barawe uit het gelijknamige district van de provincie Lower Shabelle.

Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw herkomst doorheen de asielprocedure in België. Zo beweert u op de DVZ dat u uw herkomststad Barawe verlaten hebt in 2013 of 2014 (verklaring DVZ, punt 10) en u in 2013 in Libië was toen uw moeder het huis verkocht om uw reis te betalen (verklaring DVZ, punt 36), terwijl u op het CGVS aangeeft dat u Barawe begin 2015 hebt verlaten (CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat ze op de DVZ een fout hebben gemaakt en u die opmerkte toen uw advocaat u het verslag voorlas (CGVS, p. 10 en 11). Gevraagd of ze u het verslag op de DVZ hebben voorgelezen in het Somalisch, antwoordt u van niet (CGVS, p. 11). Nochtans heeft u wel een document ondertekend waarin staat dat het verslag u werd voorgelezen in het Somalisch (verklaring DVZ, p. 15). Hiermee geconfronteerd, blijft u bij uw eerder antwoord dat het verslag u op de DVZ niet werd voorgelezen en dat pas gebeurde bij uw advocaat (CGVS, p. 11). Het gegeven dat u doorheen uw verschillende interviews met verschillende asielinstanties in België uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen wijzigt, ondermijnt uw geloofwaardigheid wat betreft deze verklaringen.

Verder dient te worden opgemerkt dat er een aantal belangrijke lacunes zijn in uw kennis met betrekking tot de lokale geografie, de natuurrampen en de politieke situatie en incidenten in Barawe.

Er wordt vastgesteld dat uw kennis over de lokale geografie van uw regio ontoereikend is voor iemand die er beweert het grootste deel van zijn leven te hebben doorgebracht (CGVS, p. 10). De vaststelling dat u op de hoogte bent van een aantal gegevens met betrekking tot uw beweerde regio van herkomst, zoals enkele buurdorpen, de districten van Lower Shabelle en de benamingen van de belangrijkste wijken in uw stad, weegt niet op tegen de lacunes in uw kennis met betrekking tot uw regio.

Zo blijkt uw kennis over de buurdorpen van Barawe ondermaats. U herkent de plaatsen El Cardale en Kaskare niet (CGVS, p. 36 en 37), terwijl het gaat om dorpen in de onmiddellijke omgeving van Barawe. Zo ligt El Cardale op enkele kilometers ten zuiden langs de kustlijn, terwijl Kaskare een dorp ten zuidwesten is op de grote weg richting Jilib nog voor die Gaba-Gabo – spontaan door u opgesomd als dicht buurdorp – passeert (zie administratief dossier). Mafoqi en Fardera herkent u dan weer wel, maar u slaagt er niet in om ze correct te situeren ten opzichte van Barawe (CGVS, p. 36 en 37). Zo geeft u aan dat Mafoqi in het noorden of in het oosten ligt om daarna te antwoorden dat u het zich niet goed herinnert, maar het wel bestaat (CGVS, p. 36). Mafoqi is echter een zeer dicht buurdorp of nederzetting op minder dan één kilometer ten zuiden van Barawe (zie administratief dossier). Fardera situeert u dan weer in het noorden (CGVS, p. 36 en 37), terwijl het in het westen ligt (zie administratief dossier). El Hore herkent u correct als buurdorp in het zuiden, maar u geeft aan dat u de afstand niet kan inschatten (CGVS, p. 37). Nochtans is El Hore een zeer dicht buurdorp langs de kustlijn op minder dan twee kilometer ten zuiden van Barawe (zie administratief dossier). Het lijkt dus zeer vreemd dat u de afstand naar dit uiterst dicht buurdorp niet zou kunnen inschatten.

Daarnaast is het zeer merkwaardig dat u behalve uw eigen stad Barawe geen andere dichte buurdorpen kan opsommen die ook aan de zee liggen. U vermeldt zelf spontaan dat Barawe een kuststad is (CGVS, p. 8). Gevraagd welke dichte buurdorpen van Barawe ook pal aan de kust liggen, antwoordt u dat Kismayo en Marka aan de zee grenzen (CGVS, p. 10). Gevraagd of Kismayo een dicht buurdorp van Barawe is, antwoordt u dat het een stad is die veraf ligt (ibid.). Nogmaals gevraagd welke dichte buurdorpen van Barawe ook pal aan de kust liggen, antwoordt u dat Gaba-Gabo aan de zee ligt en u de rest niet kent (ibid.). Gaba-Gabo ligt echter meerdere kilometers landinwaarts op de grote weg richting Jilib (zie administratief dossier). Gevraagd of er nog andere dichte buurdorpen zijn die aan de zee liggen, antwoordt u het niet te weten (CGVS, p. 10). Gevraagd of u dat niet zou moeten weten als inwoner van Barawe, antwoordt u dat u het niet weet en Kismayo het dichtst is als je via de zee reist (ibid.). Opgemerkt dat u eerder zelf zei dat Kismayo vrij ver ligt, antwoordt u dat het via de zee de dichtstbijzijnde stad is (ibid.). Gevraagd welke kleinere buurdorpen ook aan de zee liggen, antwoordt u dat Gaba-Gabo ten zuiden aan de zee ligt en ook Marka en Qoryooley ten noorden (ibid.). Opgemerkt dat dat opnieuw grotere steden zijn en gevraagd of er dan geen kleine buurdorpen zijn die ook aan de zee liggen, antwoordt u niets te weten over buurdorpen aan zee (ibid.).

Het is zeer vreemd te noemen dat u geen buurdorpen kan opsommen die net als uw stad Barawe aan de zee liggen. U weet immers wel dat grotere maar veel verder gelegen steden als Kismayo en Marka aan de zee liggen, wat een eerder ingestudeerde en weinig doorleefde indruk geeft aan uw geografische kennis. U had zelf El Cardale, Mafoqi of El Hore – buurdorpen die later in het gehoor door u niet herkend of verkeerd gesitueerd worden – kunnen noemen (zie administratief dossier).

Daarenboven blijkt uw kennis over de vluchtelingenkampen in uw stad en wijk ondermaats. Gevraagd of er IDPKampen zijn in uw stad, antwoordt u dat u geen vluchtelingenkampen hebt gezien (CGVS, p. 28).

Gevraagd of er bij uw weten ooit grote groepen vluchtelingen gevlucht zijn naar Barawe toen u daar was, antwoordt u geen grote groepen vluchtelingen gezien te hebben, maar dat mensen wel van het platteland naar de stad vluchtten tijdens droogtes (ibid.). Uit bronnen van het CGVS blijkt dat er in 2021 nog zo'n 11500 vluchtelingen waren in Barawe verspreid over 10 verschillende sites (zie administratief dossier). Er blijkt ook dat er in 2014 zo'n 13600 vluchtelingen in uw district waren en een derde bron stelt dat er in september 2012 IDP-kampen waren in uw eigen wijk Dayah op een steenworp van de recent gebouwde, nieuwe kraamkliniek (ibid.).

Bovendien legt u merkwaardige verklaringen af over de meest recente droogtes die uw regio teisterden. Gevraagd naar droogtes, antwoordt u dat u zich een droogte herinnert in 2014 en 'hoorde' over een ernstige droogte in 2011 die u zich zelf 'niet herinnert' (CGVS, p. 29 en 30). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de droogte van 2011, antwoordt u daar 'niets' over te weten behalve dat het een lange droogte was en veel mensen gestorven zijn (CGVS, p. 31). Gevraagd hoe uw familie die droogte heeft overleefd, antwoordt u dat u niet kan vertellen over die droogte aangezien u er 'niets van weet' (ibid.). Opgemerkt dat u volgens uw eigen verklaringen negen jaar was en u daar toch enige herinnering van moet hebben, antwoordt u dat u zich enkel herinnert dat het een lange droogte was, maar u niet weet hoe uw familie die overleefde (ibid.). Gevraagd of u zich nog iets herinnert van uw eigen beleving van die droogte, antwoordt u enkel te weten dat het lang niet geregend heeft en de droogte impact had op de steden en het platteland (ibid.). Gevraagd hoe u de impact van die droogte op uw eigen stad merkte, antwoordt u zich er 'niets van te herinneren' (ibid.).

Het is zeer vreemd te noemen dat u aangeeft geen enkele herinnering te hebben van de droogte van 2011 die in uw regio inderdaad hard toesloeg. De droogtemonitor van de Verenigde Naties gebruikt de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van november 2010 tot augustus 2011 in uw district Barawe, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort aan water is en een toegenomen migratie omwille van het vee (zie administratief dossier). Volgens de leeftijdstest die hierboven al besproken werd was u op het moment van die droogte minstens 14 jaar oud. Het is dan ook zeer merkwaardig dat u niet kan verklaren hoe uw familie die droogte overleefde en op welke manier u de impact van die droogte op uw stad merkte. Dit doet dan ook verder twijfels rijzen over uw verklaringen over uw regio van herkomst.

Daarnaast blijkt u zeer onwetend over de belangrijkste incidenten die zich hebben voorgedaan in uw regio. U verklaart nog wel correct dat Al Shabaab eind 2014 de macht in uw stad verloor aan de overheid, maar gevraagd naar incidenten in uw stad waarbij Al Shabaab betrokken was, blijkt uw kennis een stuk minder sterk te zijn. Gevraagd of er ooit buitenlandse troepen in Barawe zijn geweest, antwoordt u dat er AMISOM-soldaten van Oeganda, Burundi en Kenia waren (CGVS, p. 33). Gevraagd naar incidenten of gevechten tussen de Somalische overheid/AMISOM en Al Shabaab, antwoordt u zich één incident te herinneren begin 2015 waarbij de commissaris van een dicht buurdorp gedood werd (ibid.). Gevraagd of u zich nog andere gevechten of confrontaties kunt herinneren, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd wie de Al Shabaab-leiders waren in uw regio toen zij nog de macht hadden, antwoordt u dat de leiders hun echte namen niet vertellen (CGVS, p. 34). Gevraagd of u geen namen kent, antwoordt u dat ze die niet vertellen (ibid.). Gevraagd of de Al Shabaab-leiders ooit zijn aangevallen in Barawe of in de buurt ervan toen zij nog de macht hadden, antwoordt u van niet en dat u niets gezien hebt (ibid.). Gevraagd of de overheid Al Shabaab ooit heeft aangevallen in Barawe toen de terreurgroep nog de macht had, antwoordt u dat het zou kunnen, maar u het niet weet (ibid.). Gevraagd of de naam Ahmed Godane u iets zegt, antwoordt u dat u ervan hoorde, u niet zeker bent, maar denkt dat hij een leider van Al Shabaab zou kunnen zijn (ibid.). Gevraagd of u zich een incident kunt herinneren waarbij Amerikaanse troepen Al Shabaab-leden aanvielen op het strand van Barawe, antwoordt u er niet van gehoord te hebben (CGVS, p. 34 en 35). Gevraagd wat u nog meer over de Al Shabaab-leider Ahmed Godane kan vertellen, antwoordt u er niets van te weten (CGVS, p. 35). Gevraagd of hij nog leeft, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Opgemerkt dat hij volgens bronnen van het CGVS gedood is in de buurt van Barawe toen u daar nog was en gevraagd hoe het komt dat u dat niet weet, antwoordt u dat u het niet weet, u weet dat hij een leider was en het zou kunnen dat u het gehoord hebt (ibid.). Gevraagd wat u hoorde, antwoordt u dat leiders van Al Shabaab gedood werd in de buurt van Barawe, maar u niet weet of hij daar bij zat of niet (ibid.). Gevraagd of de Amerikanen soms luchtaanvallen uitvoerden in of rond Barawe, antwoordt u dat het gebeurde in de buurt van Barawe, maar u er niet van weet (ibid.). Gevraagd wat u daarmee bedoelt en of u ervan weet of niet, antwoordt u dat u hoorde dat ze luchtaanvallen deden (ibid.). Gevraagd wat u hoorde, antwoordt u dat Amerikaanse vliegtuigen Al Shabaab hebben aangevallen (ibid.). Gevraagd wanneer dat was, antwoordt u dat het was toen u daar nog was (ibid.). Gevraagd om wat preciezer te zijn, antwoordt u te denken dat het in 2014 was (ibid.). Gevraagd wat u nog weet over die luchtaanvallen, antwoordt u er niets over te weten (ibid.).

Uit bronnen van het CGVS blijkt dat Amerikaanse Navy Seals in oktober 2013 voor dag en dauw een raid uitvoerden op een strandhuis van Al Shabaab in Barawe (zie administratief dossier). De aanval mondde uit in luidruchtig vuurgevecht waarbij ook granaten werden gebruikt en die uiteindelijk leidde tot dodelijke slachtoffers aan beide kanten (ibid.). In september 2014 zorgden Amerikaanse luchtaanvallen nabij Barawe op een konvooi van Al Shabaab dan weer voor de dood van minstens zes Al Shabaab-soldaten waaronder de bekende leider Ahmed Godane (ibid.). Het feit dat u geen weet heeft van de spectaculaire en luidruchtige aanval op het strand van Barawe en u evenmin weet dat de beruchte Al Shabaab-leider Ahmed Godane nabij uw stad gedood werd door Amerikaanse luchtaanvallen doet verder vermoeden dat u niet werkelijk afkomstig bent uit Barawe.

Verder maakt u uw profiel van jongere die opgroeide in Zuid-Somalië niet aannemelijk. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw schoolcarrière. Tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen geeft u aan dat u geen school hebt gelopen, maar u wel een beetje kan lezen en schrijven (zie interview niet-begeleide minderjarigen). Ook op het CGVS verklaart u niet naar school te zijn geweest (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat uw familie geen school kon betalen (ibid.). Gevraagd of u Koranschool heeft gevolgd, antwoordt u dat jullie 's avonds lessen kregen in de moskee over de Koran, eenvoudige wiskunde en schrijven in het Somalisch (ibid.). Gevraagd hoe lang u die lessen heeft gevolgd, antwoordt u dat u ze volgde tussen 2010 en 2013 (CGVS, p. 22). Op de UNHCR-documenten van Tunesië die u zelf indiende staat echter dat u acht jaar – of tot de 8e graad – onderwijs hebt gevolgd van 2006 tot 2013 (zie documenten). Gevraagd hoe u dat verklaart, antwoordt u dat u enkel naar de Koranschool bent gegaan (CGVS, p. 22). Gevraagd waarom er dan iets anders staat op uw vluchtelingenkaart, geeft u de weinig bevredigende verklaring dat de tolk u misschien niet goed heeft verstaan aangezien het interview telefonisch werd afgenomen (ibid.).

Ook blijkt uw kennis over de Somalische seizoenen ontoereikend. Gevraagd welke seizoenen er zijn in Somalië, antwoordt u dat er Gu, Jilal en Deyr is (CGVS, p. 29). Gevraagd of er dan drie seizoenen in totaal zijn, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd wanneer in het jaar welk seizoen is, antwoordt u dat Gu het regenseizoen is, Jilal droogte en Deyr tussen beide seizoenen ligt (ibid.). Gevraagd wanneer in het jaar Gu valt, antwoordt u dat u vermoedt dat het de vijfde, zesde en zevende maand is, Jilal de tiende, elfde, twaalfde en eerste maand is en Deyr ertussen zit (ibid.). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat Jilal duurt van december tot maart, Gu van maart tot juni, Xagaa van juli tot september en Deyr van november tot december (zie administratief dossier). Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u in staat bent om correcte verklaringen af te leggen over alle seizoenen van Somalië, quod non. Uw verklaringen kunnen slechts wijzen op een (gebrek) ingestudeerde kennis in uw hoofde, gezien het niet aannemelijk is dat u drie van de seizoenen bij naam kent, doch er niet in slaagt om ze correct te situeren en u geen weet heeft van het vierde seizoen Xagaa. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u opgroeide in Zuid-Somalië waar de meeste mensen hun inkomen halen uit de landbouw, visserij of aanverwante beroepen en waarbij een gedegen kennis van de seizoenen dus primordiaal is.

Daarenboven zijn uw verklaringen met betrekking tot het huidig contact met uw familie inconsistent, vaag en niet geloofwaardig. Tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen verklaart u dat uw moeder zich op dat moment in de wijk Dayah in Barawe bevindt (zie interview voor niet-begeleide minderjarigen). Op het CGVS verklaart u echter dat u momenteel niet weet waar uw moeder is (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat u geen contact met haar hebt, aangezien uw moeder een slecht gehoor heeft waardoor u niet met haar kan praten en ze jullie huis verkocht toen u in Libië was (CGVS, p. 18). Gevraagd hoe het komt dat u toen wel nog met uw moeder kon praten, antwoordt u dat u uw zus belde gezien u haar nummer had (ibid.). Gevraagd of u nu nog contact heeft met uw zus, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat u haar nummer al lang geleden bent kwijtgeraakt en u haar nummer niet meer hebt sinds u uit Tunesië vertrokken bent (ibid.). Gevraagd hoe u haar nummer bent kwijtgeraakt, antwoordt u uw gsm verloren te zijn (ibid.). Gevraagd of u haar nummer nergens anders had bewaard, antwoordt u van niet (ibid.). Opgemerkt dat dat uw enige manier was om contact op te nemen met uw familie en gevraagd waarom u geen voorzorgsmaatregelen nam om de nummers ergens anders te bewaren, antwoordt u dat u niet verwachtte dat u uw gsm zou verliezen en u hen tot nu aan het zoeken bent (CGVS, p. 18 en 19). Gevraagd hoe u hen zoekt, antwoordt u dat u het gsmnummer van uw tante probeert te verkrijgen door met uw broer te praten, maar u momenteel zelf geen gsm hebt (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u probeert het gsm-nummer van uw tante te verkrijgen of met uw broer te praten, antwoordt u dat u contact heeft met uw broer en hij u zou bellen als hij het nummer te pakken krijgt (ibid.). Gevraagd of u dan wel in contact staat met uw broer, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd waarom uw broer niet meer in contact staat met uw moeder of zus, antwoordt u dat u het niet weet en u in Tunesië altijd met hem praatte (ibid.). Gevraagd of uw broer toen nog in contact stond met uw moeder en zus, antwoordt u affirmatief (ibid.).

Gevraagd waarom nu niet meer, antwoordt u dat u het niet weet, u vermoedt dat hij ook haar nummer is kwijtgespeeld en u zich bezig hield met uw eigen leven (ibid.). Gevraagd of u dan niet zeker weet waarom uw broer geen contact heeft met uw moeder of zus, antwoordt u het niet exact te weten (ibid.). Gevraagd waarom uw moeder op heden niet meer in Barawe zou zijn, antwoordt u dat ze van plan was om te vertrekken, aangezien ze geen huis meer had (ibid.). Gevraagd naar waar ze zouden gaan, antwoordt u dat ze u zei dat ze van plan waren om naar ergens te gaan waar ze hulp konden krijgen van organisaties (ibid.). Gevraagd of ze nooit een concrete plaats hebben genoemd, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waar uw broer is, antwoordt u dat u het laatst wist dat hij in Indonesië was toen hij vluchtte voor Al Shabaab (CGVS, p. 20). Gevraagd waarom hij in Indonesië is en nergens anders, antwoordt u dat hij daar als vluchteling woont (ibid.). Gevraagd waarom hij naar daar is gegaan en niet naar ergens anders, antwoordt u het niet te weten (ibid.).

Het is zeer vreemd en ongeloofwaardig dat uw familie zou vertrekken vanuit Barawe zonder u op de hoogte te brengen van hun concrete verhuisplannen, u het telefoonnummer van uw zus en enige contact in Somalië niet beter zou bewaren, u ondanks contact met uw broer niet weet waarom hij geen contact meer heeft met uw moeder en zus en u geen weet heeft waarom uw broer destijds naar Indonesië is gevlucht en niet naar ergens anders. Het bovenstaande doet uitschijnen dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te geven op de verblijfsplaatsen en -omstandigheden van het netwerk in uw hoofde in Somalië.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Barawe gelegen in de regio Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Barawe heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 21.04.2022 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3).

U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

Wat de door u voorgelegde vluchtelingendocumenten uit Tunesië betreft, dient te worden opgemerkt dat deze enkel informatie geven over uw verblijf in Tunesië, gegeven dat in deze beslissing niet ter discussie staat.

De attesten van de dokter, pedagoge en psychologe werden hierboven reeds besproken. Er dient toch nog eens op gewezen te worden dat deze uiterst summiere attesten niet werden opgesteld door een psychiater doch door een dokter, pedagoge en psychologe en dat nergens wordt verwezen naar een objectief gevoerd medisch wetenschappelijk onderzoek waaruit uw psychische problematiek kon worden afgeleid. Betreffende het attest waarin uw littekens worden beschreven dient opgemerkt dat een arts geen uitsluitsel kan geven over de oorzaak hiervan. Er dient nog toegevoegd dat medische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming.

Op 30 april 2022 werden door uw advocaat uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud overgemaakt. Deze opmerkingen veranderen echter niets aan bovenstaande beslissing. Het feit dat u na het persoonlijk onderhoud verklaringen aanpast verandert niets aan het gegeven dat de notities van dit persoonlijk onderhoud een correcte weergave zijn van uw verklaringen zoals u ze toen gedaan hebt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

- "- artikel 1A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;*
- artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM);*
- artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie;*

- art. 48 tot art. 48/7 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna wet van 15 december 1980);
- artikelen 4 en 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ("Kwalificatierichtlijn")
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- het algemeen beginsel van voorzichtigheid;
- het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid (afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen)."

Verzoeker licht toe als volgt:

"a. De leeftijd van verzoeker

Verzoeker beweert geboren te zijn in 2002. Hij was dus 13 jaar oud wanneer hij Barawe verlaten heeft, was 15 jaar oud toen hij Somalië verlaten heeft, en is vandaag 20 jaar oud.

Om zijn leeftijd te bewijzen, heeft verzoeker zijn Tunesische verblijfstitel neergelegd, waaruit blijkt dat hij weldegelijk in 2002 geboren is. Zijn leeftijd werd aanvaard door de UNHCR, die verzoeker in Tunesië als vluchteling heeft erkend.

Uit een leeftijdstest, die uitgevoerd werd op 11 januari 2021, blijkt dat verzoeker op die datum 26,7 jaar oud zou zijn geweest, met een standaarddeviatie van 2,5 jaar.

Eerst en vooral betreurt verzoeker dat er geen rekening gehouden werd met de jongste leeftijd van deze leeftijdstest bij het bepalen van de fictieve geboortedatum van verzoeker, zoals dit zou moeten gebeuren. Inderdaad, moest er rekening gehouden zijn geweest met een leeftijd van 24,2 jaar op 11 januari 2021, dan moest zijn leeftijd vastgesteld worden op 1 november 1996 en niet op 01 juni 1995.

Hoewel de leeftijdsbeslissingen van de Dienst Voogdij buiten uw rechtspraak vallen, dient er ook opgemerkt te worden dat de medische onderzoeken die uitgevoerd werden op verzoeker, met name een tandheelkundig onderzoek, een sleutelbeenradiografie en een handpolsradiografie zowel wetenschappelijk als politiek gezien twijfelachtig en dubieus zijn wanneer zij gebruikt worden om een leeftijd te schatten.

Zo heeft de Académie nationale des médecins van Frankrijk op 16 januari 2007 een rapport aangenomen waarin duidelijk staat dat:

[citaat <http://www.academie-medecine.fr/07-01-sur-la-fiabilite-des-examens-medicaux-visant-a-determiner-lage-a-des-fins-judiciaires-et-la-possibilite-damelioration-en-la-matiere-pour-les-mineurs-etrangers-isoles/>]

In een artikel van 14 november 2014, dat in het Frans nieuwsblad *Liberation* werd gepubliceerd, leest men :

"André Deseur, vice-président du Conseil de l'ordre français des médecins, a affirmé qu'«il y a une absence totale de fiabilité de ces techniques» et qui souhaite en finir avec ces tests où «les médecins se retrouvent à prendre une position qui ne devrait pas être déterminante [...]

Patrick Chariot, chef du service de médecine légale de l'hôpital de Bondy (Seine-Saint-Denis), bataille lui aussi, en vain, depuis des années pour faire entendre raison à la justice : «Non, il n'existe pas de technique médicale pour déterminer de manière fiable l'âge d'une personne. »

(Vrije vertaling : André Deseur, vice-president van de Raad van de Franse Orde van Geneesheren, zei dat "er een totaal gebrek aan betrouwbaarheid is van deze technieken" en wil een einde zetten aan deze tests waar "artsen een positie moeten nemen die niet doorslaggevend zou moeten zijn" [...]

Patrick Chariot, hoofd van de forensische geneeskunde van het ziekenhuis Bondy (Seine-Saint-Denis), strijd ook sinds jaren, zonder succes, om de justitie tot rede te brengen : "Nee, er is geen medische techniek om op betrouwbare wijze de leeftijd van een persoon te bepalen".

Ook de Belgische Orde der Artsen stelt dat de interpretatie van een röntgenfoto "geen onfeilbare methode om de leeftijd van een persoon te bepalen" is.

Verzoeker meent dan ook dat de resultaten van de medische testen die uitgevoerd worden om de leeftijd van een asielzoeker te bepalen een heel relatieve bewijswaarde hebben en dat er met veel voorzichtigheid moet omgegaan worden met de resultaten van zulke testen. Dit geldt in het bijzonder in zijn dossier waar zijn leeftijd reeds aanvaard werd door de UNHCR in Tunesië.

Nochtans staaft de verwerende partij haar beslissing op het feit dat er geen duidelijk bestaat omtrent de leeftijd van verzoeker. Zij schendt zodoende haar zorgvuldigheidsplicht.

b. De bestreden beslissing

Verwerende partij is van mening dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit de stad Barawe van het district Barawe van de provincie Lower Shabelle.

Verwerende partij staaft de beslissing op de volgende elementen :

- Verzoeker zou tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd over zijn herkomst doorheen zijn asielpcedure in België
- De kennis van verzoeker over de lokale geografie, de natuurrampen en de politieke situatie en incidenten in Barawe zou ondermaats zijn
- Het profiel van verzoeker van jongere die opgroeide in Zuid-Somalië zou niet aannemelijk zijn
- De verklaringen van verzoeker met betrekking tot het huidig contact met zijn familie zou inconsistent zijn.

1. Tegenstrijdige verklaringen over de herkomst

Verwerende partij meent dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over zijn herkomst doorheen zijn asielpcedure in België :

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker volhardt in het feit dat hij afkomstig is uit Barawe en dat hij Barawe begin 2015 heeft verlaten. Hij denkt geen tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd, zodat er heel waarschijnlijk sprake is van een misverstand met de tolk bij de Dienst vreemdelingenzaken. Verzoeker had deze fout in het gehoorverslag van de Dienst vreemdelingenzaken ook al opgemerkt wanneer zijn verklaringen hem voorgelezen werden door zijn raadvrouw. Hij heeft dit vergeten te melden aan het begin van zijn persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, maar heeft dit later wel gemeld : "Neen, ze hebben een fout gemaakt over de datum. Ik kon het merken de dag dat ik mijn advocaat ontmoette, ik wou het in het begin van het interview rechtzetten" (NPO, p. 11). Verzoeker heeft ook verklaard gedurende zijn interview dat, het eerste keer dat zijn verklaringen hem voorgelezen werden, dit bij zijn raadvrouw was, en niet bij de Dienst vreemdelingenzaken.

Verzoeker heeft ook nooit verklaard dat hij in 2013 in Libië was toen zijn moeder het huis verkocht had om zijn reis te betalen. Verzoeker heeft bij de Dienst vreemdelingenzaken wel het volgende verklaard : "Mijn moeder heeft 15 000 \$ betaald voor mijn reis, ze heeft ons huis verkocht zodat ik kon vertrekken. De laatste keer dat ik mijn moeder gezien heb was in 2013. Ik heb haar gecontacteerd toen ik werd vastgehouden door de smokkelaars in Libië, toen ze dat vernam, heeft ze het geld opgestuurd" (vraag 36). Verzoeker heeft verklaard dat zijn moeder het huis verkocht heeft toen hij in Libië was, maar dat hij zijn moeder sinds jaren hiervoor niet meer in levende lijven had gezien. Hij heeft dus niet gezegd dat hij in 2013 in Libië was. Verwerende partij maakt hier een foutieve lezing van de verklaringen van verzoeker.

2. De kennis van verzoeker over de lokale geografie, de natuurrampen en de politieke situatie en incidenten

Verwerende partij is ook van mening dat de kennis van verzoeker over de lokale geografie, de natuurrampen en de politieke situatie en incidenten in Barawe ontoereikend zou zijn.

Verzoeker wenst te benadrukken dat hij in Barawe een Somalische tiener was, die nooit buiten zijn eigen stad kwam. Hij kon dan ook niet correct antwoorden op alle vragen die gesteld werden betreffende de aan bod gekomen thema's.

Het feit dat verzoeker ongeschoold is en het feit dat hij Barawe al 7 jaar geleden verlaten heeft, het feit dat hij toen slechts 13 jaar oud was, maar ook het feit dat verzoeker aan psychologische problemen lijdt, zijn heel belangrijke elementen in het dossier van verzoeker. Deze moeten inderdaad in aanmerking worden genomen om te beoordelen welke kennis er verwacht kan worden van verzoeker betreffende zijn regio van herkomst.

Deze elementen zijn ook belangrijk bij het beoordelen van de samenwerkingsplicht van verwerende partij. Betreffende de buurdorpen van Barawe, wenst verzoeker op te merken dat hij nooit buiten Barawe kwam. Hij had sommige namen van dorpen al gehoord, heeft deze ook genoemd maar is er nooit naartoe gegaan en zou de dorpen ook niet kunnen situeren.

Voor wat betreft de namen van dorpen die verzoeker niet heeft herkend, wenst hij te benadrukken dat de uitspraak van Somalische namen/woorden heel anders is in de Somalische taal, dan in het Nederlands of het Engels (de letters worden naargelang niet op dezelfde manier uitgesproken als in België). Verzoeker heeft op zijn minst één dorpnaam niet herkend gedurende zijn persoonlijk onderhoud (El Cardale), maar kent dit dorp wel.

Betreffende de ligging van het dorp Fardera, heeft verzoeker opgemerkt dat er een fout was in het verhoorverslag (Fardera ligt niet in het noorden maar in het westen) en heeft dit ook aangegeven in het kader van zijn opmerkingen betreffende de notities van zijn persoonlijk onderhoud die per mail opgestuurd werden door zijn raadvrouw op 30 april 2022 (stuk 3).

Betreffende de afstand tussen Barawe en El Hore, wenst verzoeker op te merken dat het heel moeilijk is, voor een kleine, ongeschoolde jongen, die nooit naar El Hore is gegaan, om, 7 jaar later, de afstand te bepalen tussen de twee dorpen. Hij had ook geen vader die hem uitleg kon verschaffen over de lokale geografie.

Verzoeker meent dus dat er absoluut geen rekening gehouden werd met zijn specifiek profiel als ongeschoolde jongen, die pas 13 jaar oud was wanneer hij zijn dorp van herkomst verlaten heeft.

Verder dient er opgemerkt te worden dat verwerende partij zelf van mening is dat verzoeker op de hoogte is van een aantal gegevens met betrekking tot zijn regio van herkomst. Zo heeft verzoeker overtuigende antwoorden kunnen geven omtrent de wijken in Barawe (NPO, p. 8), het profiel van de mensen die men in Barawe tegenkomt (NPO, p. 8), enz.

Het komt hier duidelijk dat de verwerende partij enkel rekening gehouden heeft met de negatieve elementen van het dossier, maar niet met de positieve elementen van het dossier, hoewel de herkomst van verzoeker, maar ook zijn profiel, natuurlijk determinerend zijn.

Betreffende de kennis van verzoeker over de Somalische seizoenen, wenst hij ook te benadrukken dat hij de fout in het verhoorverslag van zijn persoonlijk onderhoud rechtgezet heeft in het kader van zijn opmerkingen betreffende de notities van zijn persoonlijk onderhoud die per mail opgestuurd werden door zijn raadvrouw op 30 april 2022 (stuk 3). Verwerende partij heeft met deze opmerkingen absoluut geen rekening gehouden.

3. Het profiel van verzoeker

Verwerende partij is van mening dat er geen geloof kan worden gehecht aan het profiel van ongeschoolde jongeren van verzoeker die opgroeide in Zuid-Somalië :

[citaat bestreden beslissing]

Verzoeker volhardt in het feit dat hij nooit naar school is gegaan en dat hij enkel Koranlessen heeft gevolgd.

Verwerende partij baseert haar twijfel enkel en alleen op het feit dat, uit de documenten in Tunesië, zou blijken dat verzoeker van 2006 tot 2013 naar school is gegaan. Echter, verwerende partij kan zich natuurlijk niet garant stellen van het goede verloop van de procedure in Tunesië. Verzoeker heeft uitgelegd dat hij telefonisch werd geïnterviewd in Tunesië. Een misverstand is dan ook zeker niet uit te sluiten. Verder kan ook niet uitgesloten worden dat de Koranschool in Tunesië gelijkgesteld werd met een normale school.

4. De contacten van verzoeker met zijn familie

Verwerende partij is van mening dat de verklaringen van verzoeker met betrekking tot het huidige contact met zijn familie niet geloofwaardig zijn.

Verzoeker volhardt in het feit dat hij geen contacten meer heeft met zijn familie. Hij weet niet waar zijn moeder en zus momenteel zijn, aangezien hij het nummer van zijn zus verloren heeft.

Echter, de contacten die verzoeker al dan niet zou hebben met zijn familie in Somalië maken geen kernelement uit van zijn asielrelaas. Dit element is dan ook onvoldoende om een vorm van bescherming te weigeren.

c. Kwetsbaarheid van verzoeker

Artikel 20 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) ("Kwalificatierichtlijn") bepaalt :

[citaat voormeld artikel]

Dezelfde bepaling verplicht de lidstaten rekening te houden met de specifieke situatie van de persoon dat wordt vastgesteld na een individuele beoordeling (Zie §4 van artikel 20 van de Kwalificatierichtlijn).

Artikel 4, lid 3 van de Kwalificatierichtlijn voorziet in een individuele beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, waarbij onder andere rekening gehouden wordt met :

[citaat voormeld artikel]

In casu, moet redelijkerwijs aangenomen worden dat verzoeker een heel kwetsbaar profiel heeft : hij is een jongeman wiens vader vermoord werd en die geen contacten meer heeft met zijn moeder. Verzoeker heeft zijn regio van herkomst op 13-jarige leeftijd, 7 jaar geleden, alleen, moeten ontvluchten. Verzoeker is hierna in Tunesië beland als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, zonder enkel referentiepunt. Ook in Tunesië en daarna Libië heeft hij foltering en mensonwaardige behandelingen geleden. Verzoeker is uiteindelijk in Europa aangekomen, na een heel lange en moeilijke reisroute. Hij lijdt aan psychologische problemen en wordt voor deze problemen ook opgevolgd in België. Hij heeft vandaag nood aan stabiliteit, wat hem tot nu toe geweigerd werd.

Rekening houdend met al deze elementen, is het vanzelfsprekend dat verzoeker heel kwetsbaar is.

Deze elementen van kwetsbaarheid kunnen duidelijk een impact gehad hebben op de herinneringen van verzoeker aan wat hij meegemaakt heeft in Somalië. Inderdaad :

[citaat <https://nansen-refugee.be/wp-content/uploads/2020/05/Trauma-en-geloofwaardigheid-BCHV-CBAR-2014.pdf>]

Verzoekende partij is van mening dat verwerende partij onvoldoende rekening gehouden heeft met al deze elementen.

d. De samenwerkingsplicht van verwerende partij

Artikel 48/6, §1, van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat :

[citaat voormeld artikel]

Artikel 4, §1, van de Kwalificatierichtlijn voorziet : “De lidstaten mogen van de verzoeker verlangen dat hij alle elementen ter staving van het verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk indient. De lidstaat heeft tot taak om de relevante elementen van het verzoek in samenwerking met de verzoeker te beoordelen” (wij onderlijnen).

De verantwoordelijkheid voor het verstrekken van de nodige informatie voor het onderzoek van de feiten die hij inroept, ligt in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming. Niettemin moet verwerende partij samenwerken met de verzoeker bij het bepalen van de relevante elementen van zijn verzoek.

Deze verplichting tot samenwerking werd door het Hof van Justitie beschreven in het arrest M.M. tegen Ierland, waarvan de conclusies zijn samengevat met de volgende bewoordingen in de memorie van toelichting bij de wet van 21 november 2017 :

[citaat <https://www.lachambre.be/FLWB/PDF/54/2548/54K2548001.pdf>]

In dezelfde zin voorziet artikel 17, §2, van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voortaan dat :

[citaat voormeld artikel]

In § 196 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees lezen wij :

[citaat voormelde bron]

Uiteindelijk heeft de Raad van State reeds geacht dat :

[citaat RvS 17 februari 2009, nr. 190 517]

In casu, blijkt duidelijk dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht niet heeft vervuld, hoewel dit natuurlijk essentieel is in het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker, aangezien verzoeker duidelijk problemen ondervindt om zijn herkomst te staven en geen identiteitsdocumenten kan neerleggen.

Zo was het van essentieel belang dat verwerende partij meer vragen gesteld zou hebben aan verzoeker betreffende zijn regio van herkomst, die meer geschikt zouden zijn geweest voor zijn profiel en zijn leeftijd. Verwerende partij heeft met alle informatie die verzoeker heeft kunnen leveren, bijna geen rekening gehouden.

Er werd enkel met de negatieve elementen van de verklaringen rekening gehouden maar niet met de positieve elementen.

Uit wat voorafgaat, blijkt echter dat verwerende partij haar samenwerkingsplicht schendt.

e. Voordeel van twijfel

Artikel 48/6 van de wet van 15.12.1980 bepaalt dat :

[citaat voormeld artikel]

Het CGVS weigert echter om het voordeel van twijfel te gunnen aan verzoeker, ondanks de ernst van de ingeroepen vrees.

Zowel de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen als Uw Raad hebben reeds herhaaldelijk verduidelijkt dat, zelfs wanneer de verklaringen van een verzoeker niet volstaan om alle incoherenties weg te nemen :

[citaat Vaste Beroepscommissie 16 november 2009, RvV 28 januari 2009, nr. 22 144 en RvV 2 oktober 2008, nr. 16 891]

Reeds herhaalde keren werd geoordeeld dat zelfs indien een twijfel bestaat omtrent bepaalde omstandigheden in het relaas van een verzoeker, de ingeroepen vrees voldoende aannemelijk kan zijn om de toepassing van het voordeel van de twijfel in hoofde van de verzoeker te rechtvaardigen.

Inderdaad,

[citaat "Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", punt 203, p. 33]

In die zin dient er een noodzakelijk evenwicht tot stand te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming :

[citaat RvV 2 oktober 2008, nr. 891]

Gelet op de verschillende elementen die hierboven werden aangehaald, moest men op zijn minst het voordeel van twijfel gunnen aan verzoeker.

Dit was des te belangrijk dat verzoeker onmogelijk teruggestuurd kan worden naar zijn regio van herkomst. Verder kan, uit de verklaringen van verzoeker, een twijfel op zijn minst niet uitgesloten worden.

Verzoeker wenst inderdaad te benadrukken dat verwerende partij zelf van mening is dat verzoeker op de hoogte is van een aantal gegevens met betrekking tot zijn regio van herkomst (bestreden beslissing, p. 2).

f. Conclusie

In het licht van bovenstaande elementen kan gesteld worden dat verwerende partij de zaak niet voldoende heeft bestudeerd en dat de beslissing dus artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 en artikel 1 A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 schendt.

Verwerende partij weigert het verzoek om internationale bescherming van verzoeker omwille van de ongeloofwaardigheid van de herkomst van verzoeker, maar heeft de uiteindelijke nood aan bescherming niet geëvalueerd.

Verzoeker vreest terug te keren naar Somalië, omwille van de problemen die hij er gekend heeft. Hij vreest niet enkel gerekruteerd of gedood te worden door de Al Shabaab-leden maar vreest ook de represailles van de personen die zijn vader gedood hebben. Uiteindelijk vreest verzoeker ook de discriminatie die hij zou kennen als lid van een minderheidsclan in Somalië.

Verder is het helemaal onmogelijk voor verzoeker om terug te keren naar Somalië omdat hij er geen ouders meer heeft en hij er bijna geen sociaal netwerk heeft.

Uiteindelijk vreest hij ook de algemene veiligheidssituatie in Somalië.

II.2. IN ONDERGESCHIKTE ORDE : TOEKENNING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS (artikel 48/4 van de wet van 15).

Artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt het volgende:

[citaat voormeld artikel]

De inhoud van de wet van 15 december 1980 weerspiegelt de inhoud van artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Artikel 2 EVRM bepaalt :

[citaat voormeld artikel]

Artikel 3 EVRM bepaalt:

[citaat voormeld artikel]

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens beschouwt artikel 2 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, die het recht op leven verankerd, als één van de meest fundamentele artikelen: "Het bekrachtigt een van de fundamentele waarden van democratische samenlevingen die samen de Raad van Europa vormen. We moeten de bepalingen dus eng interpreteren" (Arrest McCann, Farrell and Savage tegen Verenigd Koninkrijk van 27 september 1995, verzoek nr. 18984/91).

Onder deze bepalingen wordt erkend dat de Belgische Staat geen enkele handeling kan aanvaarden die ertoe zou leiden dat het leven van verzoeker in gevaar gebracht zou worden, bijvoorbeeld in geval van terugkeer naar het land van herkomst.

In casu, vreest verzoeker, in zijn hoofde, onmenselijke of vernederende behandelingen in geval van terugkeer naar Barawe, gelet op de uitermate onstabiele veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst omwille van de aanwezigheid van Al Shabaab. .

Verder heeft hij in Somalië bijna geen sociaal netwerk meer en hebben bijgevolg geen realistische hervestigingsmogelijkheden. Ongeacht zijn regio van herkomst, kan hij dus niet teruggestuurd worden naar Somalië. De situatie in Somalië is, over het algemeen, nog steeds zorgwekkend.

Dit wordt ook bevestigd door de verwerende partij die meent dat de algemene veiligheidssituatie in Somalië nog grotendeels wordt bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict. Er staat hem een heel onzekere toekomst te wachten in Somalië, zij het in Lower Shabeele of ergens anders. De Somalische nationaliteit van verzoeker wordt op zich echter niet betwist."

2.1.2. In een nota met opmerkingen licht de commissaris-generaal toe dat geen gegrond middel werd aangevoerd. Hij brengt tevens volgende landeninformatie en richtlijnen ter kennis:

- UNHCR's "International Protections Considerations with regard to people fleeing Southern and central Somalia" van september 2022;
- EUAA-rapport "Country Guidance Somalia" van juni 2022;
- EUAA-rapport "Somalia Security Situation" van september 2021;
- COI Focus "Somalië Veiligheidssituatie in Mogadishu" van Cedoca van 9 september 2022.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

2.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkungen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

Allereerst merkt de Raad op dat verzoeker bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Waar verzoeker in zijn verzoekschrift de beslissing van de Dienst Voogdij inzake zijn leeftijdsbepaling in twijfel trekt, benadrukt de Raad dat het resultaat van de medische analyse niet werd betwist. Verzoeker had de mogelijkheid de beslissing van de Dienst Voogdij aan te vechten bij de Raad van State. De Raad merkt op dat verzoeker thans in onderhavige procedure geen bewijs voorlegt dat dergelijk beroep is ingediend. Voor de Raad staat de beslissing van de Dienst Voogdij die is genomen ten aanzien van verzoeker dan ook vast. Het feit dat in deze beslissing wordt gesteld dat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker ten tijde van de leeftijdstest die uitgevoerd werd op 11 januari 2021 een leeftijd heeft van 26,7 jaar oud met een standaarddeviatie van 2,5 jaar, toont wel degelijk aan dat het uitgesloten is dat verzoeker minderjarig zou zijn zoals hij aanvankelijk verklaarde. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen heeft afgelegd over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Waar verzoeker verder nog aanvoert dat er geen rekening gehouden werd met de jongste leeftijd van deze leeftijdstest, merkt de Raad op dat verzoeker met een leeftijd van 24,2 jaar nog steeds meerderjarig is en niet geboren is in 2004 zoals hij aanvankelijk verklaarde of in 2002 zoals hij *post-factum* verklaart omdat het zo op zijn VN-vluchtelingenkaart staat. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *"Voorafgaand dient ook nog opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 1 juni 2004 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 10.12.2020 en Verklaring DVZ, d.d. 13.04.2021, punt 4). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 14 januari 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 24 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. U werd geconfronteerd met de bevindingen van de medische test en verklaart er niet tevreden over te zijn (CGVS, p. 7).*

U legde daarna trouwens een originele VN-vluchtelingenkaart voor van in Tunesië waar uw geboortedatum staat genoteerd als 1 juni 2002. Van een verzoeker om internationale bescherming kan verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid."

Waar verzoeker stelt dat hij nooit verklaard heeft dat hij in 2013 in Libië was, dat hij enkel verklaard heeft dat zijn moeder het huis had verkocht toen hij in Libië was en dat hij zijn moeder voor de laatste keer gezien heeft in 2013, merkt de Raad op dat dit op zich geen afbreuk doet aan verzoekers verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken waarin hij stelt dat hij in 2013 of in 2014 Barawe heeft verlaten, terwijl hij op het commissariaat-generaal aangeeft dat hij Barawe begin 2015 heeft verlaten. Waar verzoeker deze tegenstrijdigheid tracht recht te zetten door te stellen dat er waarschijnlijk een misverstand was met de tolk bij de Dienst Vreemdelingenzaken, merkt de Raad op dat verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem werden voorgelezen in het Somalisch en dat hij deze voor akkoord heeft ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Verder werd verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal gevraagd of het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken goed was verlopen. Verzoeker heeft hier geen melding gemaakt van enige tolkproblemen of fouten in zijn verklaringen. Verzoeker kan de tegenstrijdigheden in zijn verklaringen aldus niet verschonen door louter te stellen dat hij een fout in het gehoorverslag is vergeten te melden aan het begin van het persoonlijk onderhoud. Verder merkt de Raad op dat verzoeker pas na confrontatie met zijn tegenstrijdigheden opwerpt dat het gaat om een foutieve datum (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 11). De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *"Eerst en vooral wordt opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over uw herkomst doorheen de asielprocedure in België. Zo beweert u op de DVZ dat u uw herkomststad Barawe verlaten hebt in 2013 of 2014 (verklaring DVZ, punt 10) en u in 2013 in Libië was toen uw moeder het huis verkocht om uw reis te betalen (verklaring DVZ, punt 36), terwijl u op het CGVS aangeeft dat u Barawe begin 2015 hebt verlaten (CGVS, p. 10). Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat ze op de DVZ een fout hebben gemaakt en u die opmerkte toen uw advocaat u het verslag voorlas (CGVS, p. 10 en 11). Gevraagd of ze u het verslag op de DVZ hebben voorgelezen in het Somalisch, antwoordt u van niet (CGVS, p. 11). Nochtans heeft u wel een document ondertekend waarin staat dat het verslag u werd voorgelezen in het Somalisch (verklaring DVZ, p. 15). Hiermee geconfronteerd, blijft u bij uw eerder antwoord dat het verslag u op de DVZ niet werd voorgelezen en dat pas gebeurde bij uw advocaat (CGVS, p. 11). Het gegeven dat u doorheen uw verschillende interviews met verschillende asielinstanties in België uw verklaringen met betrekking tot uw verblijfplaatsen wijzigt, ondermijnt uw geloofwaardigheid wat betreft deze verklaringen."*

Waar verzoeker stelt dat hij ongeschoold is, hij Barawe al 7 jaar verlaten heeft en hij bij vertrek slechts 13 jaar oud was, is de Raad van oordeel dat zelfs van een jong persoon met voorgehouden beperkte scholing redelijkerwijs kan worden verwacht dat deze doorleefde ervaringen kan geven en kan antwoorden op vragen inzake eenvoudige, direct waarneembare en elementaire zaken in verband met zijn beweerde regio van herkomst. Dit geldt temeer nu uit het leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker meerderjarig was ten tijde van zijn vertrek uit Barawe, zodat kan worden aangenomen dat hij reeds de jaren des onderscheids had bereikt. De Raad benadrukt dat een jonge leeftijd en een voorgehouden beperkte scholing niet inhouden dat verzoekers inherente verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast (minstens wordt dit niet aangetoond) of hem zouden verhinderen zijn directe omgeving en leefwereld te omschrijven. De Raad is aldus van oordeel dat verzoekers jonge leeftijd en beperkte scholing niet kunnen overtuigen als verschoningsgrond voor zijn ontoereikende kennis met betrekking tot zijn directe leefomgeving.

Verder kan verzoeker zijn ontoereikende kennis over zijn vermeende regio van herkomst niet verschonen door te stellen dat hij nooit buiten Barawe kwam. De Raad acht het niet aannemelijk dat een man zoals verzoeker, die tot zijn meerderjarigheid in Barawe heeft gewoond, nog nooit buiten zijn dorp is geweest. Zelfs indien dit het geval zou zijn, is de Raad van mening dat van verzoeker alsnog een betere kennis van zijn regio van herkomst kan worden verwacht.

Waar verzoeker stelt dat de uitspraak van Somalische namen en woorden heel anders is in de Somalische taal dan in het Nederlands of het Engels en dat hij het dorp El Cardale niet heeft herkend op het persoonlijk onderhoud maar dat hij dit dorp wel degelijk kent en dat het moeilijk is voor een kleine ongeschoolde jongen om 7 jaar later de afstand tussen Barawe en El Hore te bepalen, is de Raad van mening dat verzoeker met deze *post-factum* verklaringen en kleine rechtzettingen op zich geen afbreuk kan doen aan

de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoekers kennis over zijn regio van herkomst en de omgeving daarrond ondermaats is.

Waar verzoeker verder nog stelt dat hij een fout in het gehoorverslag van het persoonlijk onderhoud heeft rechtgezet aangaande de Somalische seizoenen, merkt de Raad op dat verzoeker aanvankelijk in het persoonlijk onderhoud verklaarde dat er maar drie Somalische seizoenen waren en dit uitdrukkelijke bevestigde. Ook bij de verdere toelichting van de seizoenen ontbrak verzoeker de kennis van het vierde seizoen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 29). Verzoeker kan zijn gebrekkige kennis van de Somalische seizoenen niet verschonen door *post-factum* in zijn opmerkingen te verklaren dat er vier Somalische seizoenen zijn, aangezien hij en zijn raadvrouw dit na het persoonlijk onderhoud hebben kunnen opzoeken. Hetzelfde geldt voor waar verzoeker in zijn opmerkingen zichzelf corrigeert en stelt dat Fardera in het westen ligt. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *“Zo blijkt uw kennis over de buurdorpen van Barawe ondermaats. U herkent de plaatsen El Cardale en Kaskare niet (CGVS, p. 36 en 37), terwijl het gaat om dorpen in de onmiddellijke omgeving van Barawe. Zo ligt El Cardale op enkele kilometers ten zuiden langs de kustlijn, terwijl Kaskare een dorp ten zuidwesten is op de grote weg richting Jilib nog voor die Gaba-Gabo – spontaan door u opgesomd als dicht buurdorp – passeert (zie administratief dossier). Mafoqi en Fardera herkent u dan weer wel, maar u slaagt er niet in om ze correct te situeren ten opzichte van Barawe (CGVS, p. 36 en 37). Zo geeft u aan dat Mafoqi in het noorden of in het oosten ligt om daarna te antwoorden dat u het zich niet goed herinnert, maar het wel bestaat (CGVS, p. 36). Mafoqi is echter een zeer dicht buurdorp of nederzetting op minder dan één kilometer ten zuiden van Barawe (zie administratief dossier). Fardera situeert u dan weer in het noorden (CGVS, p. 36 en 37), terwijl het in het westen ligt (zie administratief dossier). El Hore herkent u correct als buurdorp in het zuiden, maar u geeft aan dat u de afstand niet kan inschatten (CGVS, p. 37). Nochtans is El Hore een zeer dicht buurdorp langs de kustlijn op minder dan twee kilometer ten zuiden van Barawe (zie administratief dossier). Het lijkt dus zeer vreemd dat u de afstand naar dit uiterst dicht buurdorp niet zou kunnen inschatten.*

Daarnaast is het zeer merkwaardig dat u behalve uw eigen stad Barawe geen andere dichte buurdorpen kan opsommen die ook aan de zee liggen. U vermeldt zelf spontaan dat Barawe een kuststad is (CGVS, p. 8). Gevraagd welke dichte buurdorpen van Barawe ook pal aan de kust liggen, antwoordt u dat Kismayo en Marka aan de zee grenzen (CGVS, p. 10). Gevraagd of Kismayo een dicht buurdorp van Barawe is, antwoordt u dat het een stad is die veraf ligt (ibid.). Nogmaals gevraagd welke dichte buurdorpen van Barawe ook pal aan de kust liggen, antwoordt u dat Gaba-Gabo aan de zee ligt en u de rest niet kent (ibid.). Gaba-Gabo ligt echter meerdere kilometers landinwaarts op de grote weg richting Jilib (zie administratief dossier). Gevraagd of er nog andere dichte buurdorpen zijn die aan de zee liggen, antwoordt u het niet te weten (CGVS, p. 10). Gevraagd of u dat niet zou moeten weten als inwoner van Barawe, antwoordt u dat u het niet weet en Kismayo het dichtst is als je via de zee reist (ibid.). Opgemerkt dat u eerder zelf zei dat Kismayo vrij ver ligt, antwoordt u dat het via de zee de dichtstbijzijnde stad is (ibid.). Gevraagd welke kleinere buurdorpen ook aan de zee liggen, antwoordt u dat Gaba-Gabo ten zuiden aan de zee ligt en ook Marka en Qoryooley ten noorden (ibid.). Opgemerkt dat dat opnieuw grotere steden zijn en gevraagd of er dan geen kleine buurdorpen zijn die ook aan de zee liggen, antwoordt u niets te weten over buurdorpen aan zee (ibid.).

Het is zeer vreemd te noemen dat u geen buurdorpen kan opsommen die net als uw stad Barawe aan de zee liggen. U weet immers wel dat grotere maar veel verder gelegen steden als Kismayo en Marka aan de zee liggen, wat een eerder ingestudeerde en weinig doorleefde indruk geeft aan uw geografische kennis. U had zelf El Cardale, Mafoqi of El Hore – buurdorpen die later in het gehoor door u niet herkend of verkeerd gesitueerd worden – kunnen noemen (zie administratief dossier).

Daarenboven blijkt uw kennis over de vluchtelingenkampen in uw stad en wijk ondermaats. Gevraagd of er IDPkampen zijn in uw stad, antwoordt u dat u geen vluchtelingenkampen hebt gezien (CGVS, p. 28). Gevraagd of er bij uw weten ooit grote groepen vluchtelingen gevlucht zijn naar Barawe toen u daar was, antwoordt u geen grote groepen vluchtelingen gezien te hebben, maar dat mensen wel van het platteland naar de stad vluchtten tijdens droogtes (ibid.). Uit bronnen van het CGVS blijkt dat er in 2021 nog zo'n 11500 vluchtelingen waren in Barawe verspreid over 10 verschillende sites (zie administratief dossier). Er blijkt ook dat er in 2014 zo'n 13600 vluchtelingen in uw district waren en een derde bron stelt dat er in september 2012 IDP-kampen waren in uw eigen wijk Dayah op een steenworp van de recent gebouwde, nieuwe kraamkliniek (ibid.).

Bovendien legt u merkwaardige verklaringen af over de meest recente droogtes die uw regio teisterden. Gevraagd naar droogtes, antwoordt u dat u zich een droogte herinnert in 2014 en 'hoorde' over een ernstige droogte in 2011 die u zich zelf 'niet herinnert' (CGVS, p. 29 en 30). Gevraagd om alles te vertellen wat u weet over de droogte van 2011, antwoordt u daar 'niets' over te weten behalve dat het een lange droogte was en veel mensen gestorven zijn (CGVS, p. 31). Gevraagd hoe uw familie die droogte heeft overleefd, antwoordt u dat u niet kan vertellen over die droogte aangezien u er 'niets van weet' (ibid.). Opgemerkt dat u volgens uw eigen verklaringen negen jaar was en u daar toch enige herinnering van moet hebben, antwoordt u dat u zich enkel herinnert dat het een lange droogte was, maar u niet weet hoe uw familie die overleefde (ibid.). Gevraagd of u zich nog iets herinnert van uw eigen beleving van die droogte, antwoordt u enkel te weten dat het lang niet geregend heeft en de droogte impact had op de steden en het platteland (ibid.). Gevraagd hoe u de impact van die droogte op uw eigen stad merkte, antwoordt u zich er 'niets van te herinneren' (ibid.).

Het is zeer vreemd te noemen dat u aangeeft geen enkele herinnering te hebben van de droogte van 2011 die in uw regio inderdaad hard toesloeg. De droogtemonitor van de Verenigde Naties gebruikt de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van november 2010 tot augustus 2011 in uw district Barawe, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort aan water is en een toegenomen migratie omwille van het vee (zie administratief dossier). Volgens de leeftijdstest die hierboven al besproken werd was u op het moment van die droogte minstens 14 jaar oud. Het is dan ook zeer merkwaardig dat u niet kan verklaren hoe uw familie die droogte overleefde en op welke manier u de impact van die droogte op uw stad merkte. Dit doet dan ook verder twijfels rijzen over uw verklaringen over uw regio van herkomst."

Waar verzoeker wijst op zijn kwetsbaar profiel, de dingen die hij heeft meegemaakt, de psychologische problemen die hij hierdoor heeft en opgelopen en stelt dat deze in aanmerking moeten worden genomen om te beoordelen welke kennis er van hem verwacht kan worden over zijn regio van herkomst, merkt de Raad op dat uit de medische attesten die verzoeker heeft voorgelegd niet blijkt dat verzoeker niet in staat zou zijn om een coherent en consistent relaas naar voren te brengen. Verzoeker brengt evenmin bewijs bij van enige psychologische problemen in zijn hoofde die zijn cognitieve geheugen zouden aantasten in die mate dat dit hem zou verhinderen om coherente en consistente verklaringen af te leggen. Verzoeker kan in het licht van deze vaststellingen aldus evenmin stellen dat de commissaris-generaal niet heeft voldaan aan de samenwerkingsplicht en dat deze de verzoeker meer vragen had moeten stellen die geschikt zijn voor zijn profiel en leeftijd. Bovendien benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht vervat in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU geen synoniem van "gedeelde bewijslast" is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 4, eerste lid van voormelde richtlijn volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. De Raad treedt de commissaris-generaal aldus bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: "Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

U legt een attest voor van dokter R.(...) E.(...) die verklaart dat u klaagt over psychische problemen en slaapstoornissen, en dat u verschillende fysieke letsels hebt opgelopen. Ook legt u een verslag voor van pedagoge L.(...) V.(...) d.(...) H.(...) waarin verklaard wordt dat u klachten heeft die gelinkt kunnen worden aan posttraumatische stress en gevraagd wordt om rekening te houden met uw psychologische kwetsbaarheid. Bovendien legt u ook een attest voor van psychologe M.(...) A.(...) F.(...) die verklaart dat u last heeft van hoofdpijnen, geheugenproblemen en stress. Er dient echter opgemerkt dat deze attesten opgesteld zijn op basis van de door u zelf verklaarde symptomen. Bovendien haalde u zelf geen bijzondere procedurele noden aan wanneer u daarover bevraagd werd (Vragenlijst BPN Dienst Vreemdelingenzaken).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."

Waar verzoeker volhardt dat hij nooit naar school is gegaan en dat hij enkel Koranlessen heeft gevolgd en dat niet uitgesloten kan worden dat de Koranschool in Tunesië gelijkgesteld werd met een normale school, treedt de Raad de commissaris-generaal bij in de volgende correcte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier: *“Verder maakt u uw profiel van jongere die opgroeide in Zuid-Somalië niet aannemelijk. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw schoolcarrière. Tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen geeft u aan dat u geen school hebt gelopen, maar u wel een beetje kan lezen en schrijven (zie interview niet-begeleide minderjarigen). Ook op het CGVS verklaart u niet naar school te zijn geweest (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat uw familie geen school kon betalen (ibid.). Gevraagd of u Koranschool heeft gevolgd, antwoordt u dat jullie 's avonds lessen kregen in de moskee over de Koran, eenvoudige wiskunde en schrijven in het Somalisch (ibid.). Gevraagd hoe lang u die lessen heeft gevolgd, antwoordt u dat u ze volgde tussen 2010 en 2013 (CGVS, p. 22). Op de UNHCR-documenten van Tunesië die u zelf indiende staat echter dat u acht jaar – of tot de 8e graad –onderwijs hebt gevolgd van 2006 tot 2013 (zie documenten). Gevraagd hoe u dat verklaart, antwoordt u dat u enkel naar de Koranschool bent gegaan (CGVS, p. 22). Gevraagd waarom er dan iets anders staat op uw vluchtelingenkaart, geeft u de weinig bevredigende verklaring dat de tolk u misschien niet goed heeft verstaan aangezien het interview telefonisch werd afgenomen (ibid.).”*

Waar verzoeker volhardt dat hij geen contact meer heeft met zijn familie en dat dit irrelevant is aangezien dit geen kernelement uitmaakt van zijn asielaanvraag, is de Raad van mening dat verzoekers verklaringen aangaande zijn familie wel degelijk belangrijk zijn teneinde de Belgische asielinstanties een duidelijk zicht te geven op de verblijfplaatsen-en omstandigheden van verzoekers netwerk in Somalië. De volgende vaststellingen van de commissaris-generaal zijn aldus correct, pertinent, en vinden steun in het administratief dossier: *“Daarenboven zijn uw verklaringen met betrekking tot het huidige contact met uw familie inconsistent, vaag en niet geloofwaardig. Tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen verklaart u dat uw moeder zich op dat moment in de wijk Dayah in Barawe bevindt (zie interview voor niet-begeleide minderjarigen). Op het CGVS verklaart u echter dat u momenteel niet weet waar uw moeder is (CGVS, p. 17 en 18). Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat u geen contact met haar hebt, aangezien uw moeder een slecht gehoor heeft waardoor u niet met haar kan praten en ze jullie huis verkocht toen u in Libië was (CGVS, p. 18). Gevraagd hoe het komt dat u toen wel nog met uw moeder kon praten, antwoordt u dat u uw zus belde gezien u haar nummer had (ibid.). Gevraagd of u nu nog contact heeft met uw zus, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat u haar nummer al lang geleden bent kwijtgeraakt en u haar nummer niet meer hebt sinds u uit Tunesië vertrokken bent (ibid.). Gevraagd hoe u haar nummer bent kwijtgeraakt, antwoordt u uw gsm verloren te zijn (ibid.). Gevraagd of u haar nummer nergens anders had bewaard, antwoordt u van niet (ibid.). Opgemerkt dat dat uw enige manier was om contact op te nemen met uw familie en gevraagd waarom u geen voorzorgsmaatregelen nam om de nummers ergens anders te bewaren, antwoordt u dat u niet verwachtte dat u uw gsm zou verliezen en u hen tot nu aan het zoeken bent (CGVS, p. 18 en 19). Gevraagd hoe u hen zoekt, antwoordt u dat u het gsmnummer van uw tante probeert te verkrijgen door met uw broer te praten, maar u momenteel zelf geen gsm hebt (CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u probeert het gsm-nummer van uw tante te verkrijgen of met uw broer te praten, antwoordt u dat u contact heeft met uw broer en hij u zou bellen als hij het nummer te pakken krijgt (ibid.). Gevraagd of u dan wel in contact staat met uw broer, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd waarom uw broer niet meer in contact staat met uw moeder of zus, antwoordt u dat u het niet weet en u in Tunesië altijd met hem praatte (ibid.). Gevraagd of uw broer toen nog in contact stond met uw moeder en zus, antwoordt u affirmatief (ibid.). Gevraagd waarom nu niet meer, antwoordt u dat u het niet weet, u vermoedt dat hij ook haar nummer is kwijtgespeeld en u zich bezig hield met uw eigen leven (ibid.). Gevraagd of u dan niet zeker weet waarom uw broer geen contact heeft met uw moeder of zus, antwoordt u het niet exact te weten (ibid.). Gevraagd waarom uw moeder op heden niet meer in Barawe zou zijn, antwoordt u dat ze van plan was om te vertrekken, aangezien ze geen huis meer had (ibid.). Gevraagd naar waar ze zouden gaan, antwoordt u dat ze u zei dat ze van plan waren om naar ergens te gaan waar ze hulp konden krijgen van organisaties (ibid.). Gevraagd of ze nooit een concrete plaats hebben genoemd, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waar uw broer is, antwoordt u dat u het laatst wist dat hij in Indonesië was toen hij vluchtte voor Al Shabaab (CGVS, p. 20). Gevraagd waarom hij in Indonesië is en nergens anders, antwoordt u dat hij daar als vluchteling woont (ibid.). Gevraagd waarom hij naar daar is gegaan en niet naar ergens anders, antwoordt u het niet te weten (ibid.).*

Het is zeer vreemd en ongeloofwaardig dat uw familie zou vertrekken vanuit Barawe zonder u op de hoogte te brengen van hun concrete verhuisplannen, u het telefoonnummer van uw zus en enige contact in Somalië niet beter zou bewaren, u ondanks contact met uw broer niet weet waarom hij geen contact meer heeft met uw moeder en zus en u geen weet heeft waarom uw broer destijds naar Indonesië is gevlucht en niet naar ergens anders.

Het bovenstaande doet uitschijnen dat u de Belgische asielinstanties geen zicht wenst te geven op de verblijfsplaatsen en -omstandigheden van het netwerk in uw hoofde in Somalië."

Waar verzoeker nog verwijst naar het voordeel van de twijfel, wijst de Raad erop dat de motieven in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerlegd moeten worden. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen in casu, volstaat hiertoe niet.

Bij gebrek aan verweer tegen de volgende correcte en pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, worden deze eveneens overgenomen door de Raad: *"Daarnaast blijkt u zeer onwetend over de belangrijkste incidenten die zich hebben voorgedaan in uw regio. U verklaart nog wel correct dat Al Shabaab eind 2014 de macht in uw stad verloor aan de overheid, maar gevraagd naar incidenten in uw stad waarbij Al Shabaab betrokken was, blijkt uw kennis een stuk minder sterk te zijn. Gevraagd of er ooit buitenlandse troepen in Barawe zijn geweest, antwoordt u dat er AMISOM-soldaten van Oeganda, Burundi en Kenia waren (CGVS, p. 33). Gevraagd naar incidenten of gevechten tussen de Somalische overheid/AMISOM en Al Shabaab, antwoordt u zich één incident te herinneren begin 2015 waarbij de commissaris van een dicht buurdorp gedood werd (ibid.). Gevraagd of u zich nog andere gevechten of confrontaties kunt herinneren, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd wie de Al Shabaab-leiders waren in uw regio toen zij nog de macht hadden, antwoordt u dat de leiders hun echte namen niet vertellen (CGVS, p. 34). Gevraagd of u geen namen kent, antwoordt u dat ze die niet vertellen (ibid.). Gevraagd of de Al Shabaab-leiders ooit zijn aangevallen in Barawe of in de buurt ervan toen zij nog de macht hadden, antwoordt u van niet en dat u niets gezien hebt (ibid.). Gevraagd of de overheid Al Shabaab ooit heeft aangevallen in Barawe toen de terreurgroep nog de macht had, antwoordt u dat het zou kunnen, maar u het niet weet (ibid.). Gevraagd of de naam Ahmed Godane u iets zegt, antwoordt u dat u ervan hoorde, u niet zeker bent, maar denkt dat hij een leider van Al Shabaab zou kunnen zijn (ibid.). Gevraagd of u zich een incident kunt herinneren waarbij Amerikaanse troepen Al Shabaab-leden aanvielen op het strand van Barawe, antwoordt u er niet van gehoord te hebben (CGVS, p. 34 en 35). Gevraagd wat u nog meer over de Al Shabaab-leider Ahmed Godane kan vertellen, antwoordt u er niets van te weten (CGVS, p. 35). Gevraagd of hij nog leeft, antwoordt u het niet te weten (ibid.). Opgemerkt dat hij volgens bronnen van het CGVS gedood is in de buurt van Barawe toen u daar nog was en gevraagd hoe het komt dat u dat niet weet, antwoordt u dat u het niet weet, u weet dat hij een leider was en het zou kunnen dat u het gehoord hebt (ibid.). Gevraagd wat u hoorde, antwoordt u dat leiders van Al Shabaab gedood werd in de buurt van Barawe, maar u niet weet of hij daar bij zat of niet (ibid.). Gevraagd of de Amerikanen soms luchtaanvallen uitvoerden in of rond Barawe, antwoordt u dat het gebeurde in de buurt van Barawe, maar u er niet van weet (ibid.). Gevraagd wat u daarmee bedoelt en of u ervan weet of niet, antwoordt u dat u hoorde dat ze luchtaanvallen deden (ibid.). Gevraagd wat u hoorde, antwoordt u dat Amerikaanse vliegtuigen Al Shabaab hebben aangevallen (ibid.). Gevraagd wanneer dat was, antwoordt u dat het was toen u daar nog was (ibid.). Gevraagd om wat preciezer te zijn, antwoordt u te denken dat het in 2014 was (ibid.). Gevraagd wat u nog weet over die luchtaanvallen, antwoordt u er niets over te weten (ibid.)."*

Uit bronnen van het CGVS blijkt dat Amerikaanse Navy Seals in oktober 2013 voor dag en dauw een raid uitvoerden op een strandhuis van Al Shabaab in Barawe (zie administratief dossier). De aanval mondde uit in luidruchtig vuurgevecht waarbij ook granaten werden gebruikt en die uiteindelijk leidde tot dodelijke slachtoffers aan beide kanten (ibid.). In september 2014 zorgden Amerikaanse luchtaanvallen nabij Barawe op een konvooi van Al Shabaab dan weer voor de dood van minstens zes Al Shabaab-soldaten waaronder de bekende leider Ahmed Godane (ibid.). Het feit dat u geen weet heeft van de spectaculaire en luidruchtige aanval op het strand van Barawe en u evenmin weet dat de beruchte Al Shabaab-leider Ahmed Godane nabij uw stad gedood werd door Amerikaanse luchtaanvallen doet verder vermoeden dat u niet werkelijk afkomstig bent uit Barawe.

Verder maakt u uw profiel van jongere die opgroeide in Zuid-Somalië niet aannemelijk. Zo legt u tegenstrijdige verklaringen af over uw schoolcarrière. Tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen geeft u aan dat u geen school hebt gelopen, maar u wel een beetje kan lezen en schrijven (zie interview niet-begeleide minderjarigen). Ook op het CGVS verklaart u niet naar school te zijn geweest (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat uw familie geen school kon betalen (ibid.). Gevraagd of u Koranschool heeft gevolgd, antwoordt u dat jullie 's avonds lessen kregen in de moskee over de Koran, eenvoudige wiskunde en schrijven in het Somalisch (ibid.). Gevraagd hoe lang u die lessen heeft gevolgd, antwoordt u dat u ze volgde tussen 2010 en 2013 (CGVS, p. 22). Op de UNHCR-documenten van Tunesië die u zelf indiende staat echter dat u acht jaar – of tot de 8e graad – onderwijs hebt gevolgd van 2006 tot 2013 (zie documenten). Gevraagd hoe u dat verklaart, antwoordt u dat u enkel naar de Koranschool bent gegaan (CGVS, p. 22).

Gevraagd waarom er dan iets anders staat op uw vluchtelingenkaart, geeft u de weinig bevredigende verklaring dat de tolk u misschien niet goed heeft verstaan aangezien het interview telefonisch werd afgenomen (ibid.)."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Barawe in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP